

TOTEM

dobrušských skautů

ÚNOR 2008

ÚVODNÍ SLOVO

Vážené dámy, vážení pánové,

první číslo elektronického magazínu TOTEM je minulostí, tyto řádky již patří číslu druhému a já pevně věřím, že číslu stejně tak dobrému (toto slovo jsem si dovolil užít, neboť jsem ho odvodil od vašich (vesměs) kladných ohlasů) jako číslo lednové.

Únorový TOTEM bude mít opět obsah nabitý informacemi, tentokráte o dění v lednu (a nejen o něm):

Ohlédneme se za Tříkrálovou sbírkou, která vždy svou velice příjemnou atmosférou otevírá nový rok. Článek pro nás napsal Ježour, za což mu v redakční radě velmi děkujeme, a doplnili jsme ho samozřejmě několika ilustrujícími fotografiemi.

Od tříkrálového motivu jsme také odvodili Téma měsíce. Ačkoli se vám to na první pohled nemusí zdát, zaručuji vám, že

vás mnohé informace překvapí! A nebo snad s jistotou všichni víme, co doopravdy znamenají písmena K, M, B? A co královské dary? Byly to doopravdy ty, co známe? O odpovědi nejen na tyto otázky se v tomto čísle postará Štaflička.

Těšit se můžete opět na rozhovor, tentokrát jsme společně vybrali osobnost (prozradím, že ženu), která má v posledních dvou třech letech velký obdiv u nás všech ve středu za to, co dělá a čemu věnuje svůj volný čas. Interview je sice podstatně kratší než v minulém čísle, ale doufáme, že i tak si s chutí počtete!

Mezi oddíly nám napsali Oldskauti, rovněž zajímavé čtení od Lídy a Marušky. Rozhodně také nezapomeňte vyhledat oddíl skautek, dočtete se o zajímavé republikové akci v Praze, které se na počátku ledna zúčastnily.

V tomto čísle naleznete první oficiální pozvání na Malý Velký

ples, letos s podtitulem „ve víru barev“. Doufáme, že se společně na této akci uvidíme!

Malou omluvu pak dlužíme těm, kteří v tomto čísle čekali článek o poslední akci roku 2007, tedy o Zmrzlínkovi. Avšak v příštím čísle již tento článek opravdu najdete.

Nebudu vás dále zdržovat, děkujeme všem přispěvatelům a hlavně, pokud nám budete chtít jakkoli projevít své sympatie (a samozřejmě také nesympatie!), máte možnost se vyjádřit na adresu našeho redakčního e-mailu, který je uveden na předposlední stránce.

Příjemné ohlédnutí nejen za měsícem lednem za celou redakční radu přeje

OBSAH TOTEMU

2 - ÚVODNÍ SLOVO

OBSAH TOTEMU

3 - TÉMA ČÍSLA

- TŘI KRÁLOVÉ

4 - STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

- TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

- MALÝ VELKÝ PLES SE BLÍŽÍ

- SVĚTLUŠKY

- VLČATA

- SLUNEČNICE

- MOHYKÁNI

- R&R KMEN

- OLDSKAUTI

13 - POZVÁNKY

- MALÝ VELKÝ PLES

- GAMETOWN

- VÝROČNÍ SCHLŮZE STŘEDISKA

16 - ROZHOVOR S...

17 - ZE STARÝCH KRONIK

19 - VÝZVA

- UZÁVĚRKA

- PŘÍŠTÍ ČÍSLO

- TIRÁŽ

20 - CITÁT

TÉMA ČÍSLO

TŘI KRÁLOVÉ

Tři králové aneb Slavnost Zjevení Páně (lze chápat jako svátek přijetí nebo uznání Krista) je křesťanský svátek, který se slaví 6. ledna. Tento svátek je svou podstatou totožný se slavností Narození Páně a fakticky jím Vánoce vrcholí a končí. K nově narozenému dítěti Ježíši nejprve přiběhnou prostí pastýři. Jdou za někým, kdo je jako oni, kdo patří do Izraele. O něco málo později dorazí k dítěti i králové – mudrci z východu. Ti z pohybu a postavení hvězd neomylně vyčtou, že se narodí velký král, a to v Izraeli. Jsou to cizinci a jinověrci.

Kolik bylo mudrců doopravdy

Nikde se v Písmu neuvádí počet mudrců, natož jejich jména. Ve výkladu starokřesťanského prostředí kolísal jejich počet od dvou až po dvanáct. Teprve později se ustálil na třech, počtu odvozeném pravděpodobně ze tří darů. Trojka byla jednak magické číslo, jednak evangelista Matouš vypočítává tři dary, takže bylo možné předpokládat, že každý král nesl jeden. K záměně mudrců za krále došlo ve středověku, v souvislosti s rozšířením jejich úcty. Tři králové jsou patroni poutníků a hřištníků.

Za jakou hvězdou šli?

Při pohledu na kterýkoliv betlém uvidíme hvězdu s dlouhým chvostem, tedy kometu. Je ale téměř jisté, že v údajné době narození Ježíše na obloze žádná kometa vidět nebyla (Slavná Halleyova kometa prošla přísluním v roce 12 př. n. l., a pak znovu až r. 66 n. l.) a když k tomu přidáme, že komety byly podle dobových výkladů nešťastným znamením na nebi, dojdeme k závěru, že hvězda, za kterou pastýři putovali, kometa nebyla. Co tedy mohla být ona hvězda na východě, o níž hovoří Matoušovo evangelium? Správný výklad našel patrně již počátkem 17. stol. proslulý německý astronom Johannes Kepler, který vypočítal, že v r. 7 př. n. l. došlo ke konjunkci (úhlovému sblížení) planet Jupiteru a Saturnu. Takový úkaz nemohl zajisté uniknout babylonským hvězdo-pravcům.

Rozdíl v letopočtech

Na první pohled to vypadá podivně, když přece křesťanský letopočet má mít za svůj počátek datum Kristova narození. Ve skutečnosti však historici vědí už dávno, že se Kristus musel narodit před počátkem letopočtu. Ten se totiž určoval až mnohem později, teprve v 6. století a při jeho zpětném určování se zřejmě stala chyba. Nakonec lze proto s jistým překvapením konstatovat, že astronomická i historická data o Kristově narození spolu navzájem až nečekaně dobře souhlasí. To fakticky znamená, že dvě tisíciletí od Kristova narození uplynula již koncem r. 1994!

Znamení na domech

Svátek Tří Králů odjakživa doprovázely různé lidové zvyky. Ve střední Evropě je zažité žehnání domů, při němž se na dveře svěcenou křídou píše písmena C+M+B, u nás v Čechách obvykle K+M+B. Je to sice starobylý, přece však pozdní výmysl. Nejsou to ale patrně počáteční písmena jmen třech králů: Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského „Christus mansionem benedicat“ tedy „Kristus žehnej tomuto domu“.

Tři dary

Také dary, které králové přinášejí, mají symbolický význam. Jsou to substance v té době všech známých skupenství. Zlato zastupuje jako dokonalý kov všechno, co je skupenství pevného. Kadiadlo zastupuje vše, co je skupenství plynného, a kapaliny zastupuje myrha. Tu přináší král s temnou tváří, neboť to byla mast užívaná při pohřbech. Všechny tyto dary byly v tehdejší době nejen velmi drahé, ale i cenné pro svou léčivou sílu.

Pranostiky ke Třem králům

Na Tři krále mrzne ve dne i v noci stále.

Na Tři krále mnoho hvězd - urodí se hodně brambor.

Štaflíčka

Zdroj: <http://vanoce.vira.cz>

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 5.- 6.1. 2008

„Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě... Vešli do domu, padli na zem, klaněli se mu a obětovali přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu.“

Evangelium sv. Matouše 2,1

Tak nějak jsme to slyšeli ráno před odchodem do ulic města. Stejně jako králové v Betlémě jsme měli vejít do domu, předat dary a být obdarováni – oni byli obdarováni poznáním Spasitele, my jsme do kasičky dostali peníze, které Charita pošle dál...

Je jasné, že takto to chápou dospělí. Pro děti je jistě důležité, že se sešli a bylo veselo. To je na dětech úžasné, že z nich číší radost, i když fouká ledový vítr, jak tomu bylo právě na tříkrálové sobotní dopoledne...

Sbírka byla v našem městě pořádána již posedmé. Pod vedením Jany Poláckové (squaw našeho náčelníka) tým spolupracovníků již od podzimu plánoval nejlepší taktiku. Byli opět pozváni i skauti, pro které se sbírkový víkend stal již tradičním začátkem roku. Ještě v týdnu před sbírkou byly rozděleny rajóny a skupinky s vedoucími. Počet účastníků byl opět na úrovni – přes dvacet královských výprav

vyrazilo v sobotu po tradičním požehnání na cestu do města a okolí. Letos jsme kromě samotné Dobrušky zvládli tradičně i Domašín, Mělčiny, Pohoří, Křovice, Bačetín, Val, Běstvin, a polovinu Chábor, nově přibyl i Bílý Újezd. Nemuseli jsme ovšem do Opočna, kde si již místní zařídili sbírku sami.

Jak jsem již zmínil, dopoledne bylo počasí skutečně nepříjemné, ostrý ledový vítr pocítily zejména ti, kteří koledovali ve vesnicích nad Dobruškou a taky taková, kteří procházeli ulicemi Belvederu a dalších výš položených částí Dobrušky. Ti taky byli většinou první na obědě. Dva druhy guláše, to byl zážitek pro opravdové gurmány, takže vivat pan farář Vincent! Nicméně po krátkém odpočinku opět do ulic, na oběd už míří další skupiny a není dost místa pro všechny. Dopoledne jsme dokončili, co bylo třeba ještě obejít. Koledníci vydrželi únavu i nepřízeň počasí a odměnou jim byl nejen nevšední zážitek, ale i velké množství sladkostí. Lidé totiž často na koledníky již netrpělivě čekají, mají pro ně připravené peníze i něco k snědku. Je pěkné vidět, jak taková krátká návštěva mnoho lidí potěší.

Poslední koledníci dorazili na faru se setměním... Večer se pak skauti sešli u náčelníka na kopci,

aby u dobré večere probrali zážitky celého dne. Ve skvělé náladě pak ještě před půlnocí volali domů svým starším kamarádům, aby jim taky udělali radost! ☺

V neděli se sešli ještě ti nejotrlejší a vyrazili koledovat do Deštného. Jak vyprávěli, bylo to letos kvůli počasí obzvlášť náročné. Další skupina pak prošla ještě ulici Na Pořící, na kterou se v sobotu zapomnělo. Inu, dobrá strategie je někdy náročný úkol... Večer pak vystoupili koledníci s několika koledami na náměstí, kde taky Jana poděkovala všem dárcům a oznámila předběžný součet letošní sbírky. Bylo to za Dobrušku opět hodně přes sto tisíc. Přesné cifry jsou k nalezení v Dobrušském zpravodaji. Ta čísla pro nás nejsou snad tak důležitá jako pocit dobře odvedené práce – nalezení pravého smyslu roverského hesla i třetího bodu skautského zákona.

A po zaznění poslední koledy zhasl vánoční strom, pohádka jménem Vánoce skončila. A tímto i moje vyprávění.

Ježour

MALÝ VELKÝ PLES SE BLÍŽÍ

Již počtvrté budou mít letos příznivci dobrošusského skautského střediska a další lidé, kteří se společně s námi chtějí bavit, příležitost zúčastnit se Malého velkého plesu. Místo konání je stejné jako v loňském roce, tedy Kulturní dům v Archlebových sadech, termín letos vyšel na 15. března. Pojďme ale nejprve společně zavzpomínat na starší ročníky tohoto plesu.

Málokdo už dnes ví, že měl Malý velký ples svého předchůzce. Bylo to v dobách, kdy roverový kmen čítal zhruba o polovinu lidí méně než má dnes, touha něco podniknout a „společensky se vyžít“ byla ale stejná. V roce 2003 se tak uskutečnil jubilejní první ročník skautského plesu, tehdy však pouze pro rovery, rangers a několik starších členů střediska. Jednalo se tedy o akci typu „od nás pro nás“ – co jsme si připravili, to jsme si taky sami užili. Coby taneční parket nám posloužil prostor velkého sálu v naší klubovně, zmenšen ještě o několik stolů s občerstvením a židlemi. Hudba byla re-

produkována a tombolu jsme si zajistili sami. Na akci tehdy podle mého odhadu přišlo nějakých třicet lidí.

Roverů napřesrok přibýlo a druhým rokem nám už začaly být prostory klubovny značně malé (tradičním oříškem při tanci bylo vyhnout se sloupu nedaleko středu sálu). Možná i proto vznikl nápad udělat ples ve větších prostorách, ideálně v Kulturním domě. Od myšlenky nebylo daleko k realizaci, netrvalo dlouho a přípravy plesu se rozjely naplno. A když už jsme měli najednou k dispozici tolik místa, proč nepozvat i další lidi, kteří chtějí strávit večer tancem. Během příprav vznikl také současný název plesu. Označení Malý velký ples je, myslím, více jak výstižné.

A tak tu byly v průběhu posledních třech let postupně Malý velký ples, který uvedli plížíci se a následně tancující indiáni, dále Malý velký ples se škraboškou a třetím rokem Malý velký ples v rytmu první republiky. Atmo-

sféra byla vždy vynikající, také díky tomu, že většina návštěvníků ukázala svou kreativitu a přizpůsobivost a neváhala se přistrojit podle tématu. Například loni jste tak mohli na tanečním parketu spatřit nejen taneční pár jako vystřižený z dob dávno minulých.

Jaký bude letošní Malý velký ples? Přesně vám to budu moci popsat až za necelé dva měsíce, do té doby mi nezbývá než doufat, že se organizátorům podaří minimálně udržet latku předšlých plesů. Přípravy plesu jsou tak říkajíc v plném proudu, přiložená pozvánka toho budiž důkazem. Věřím, že vše, co nás ještě čeká, bez problémů zvládneme a nikdo z návštěvníků letošního plesu nebude odcházet domů zklamán.

Za plesovou radu

Béna

Podrobnější informace o letošním plese v sekci „Pozvánky“.

MALÝ VELKÝ PLES 2007 - V RYTMU PRVNÍ REPUBLIKY

ODDÍL SVĚTLUŠEK

„Juhůůů, sníííh!!“ „Tak to si ani nezkoušejte říct, že dneska budeme v klubovně!!!“ .. a podobně se holky vyjadřovaly k našim plánům trénovat na mistryni uzlování. A přitom jsme to pro ně myslely dobře. Nakonec jsme ani samy neodolaly, přeci jen tolik sněhu...

Tak jsme tedy začaly se stavěním sněhuláka, byla to taková rozcvička před našimi dalšími zimními aktivitami. Myslím, že se nám povedl, nechtěně jsme vytvořily perfektního zimního pána, který vypadal z různých úhlů pokaždé jinak. Dokonce se z jedné strany zdál být dvoupatrový s kloboukem a z druhé strany třípatrový bez klobouku ☺. Pak nás náš sněhulák mohl sledovat při „zimním fotbale.“ Byl to velký zápas, který nakonec skončil nerozhodně. Tým měl za úkol sněhovou kouli zhasnout

plamínek svíčky protivníkovému týmu. Občas se nám podařilo zasáhnout místo svíčky třeba obličej, ale i to patřilo ke hře.

I když území před klubovnou bylo dost pošlapané, povedlo se nám vytvořit ve sněhu cestičky, které se nám hodily pro další hru - honěnou v cestičkách. Naštěstí jsme i tohle přežily ve zdraví. Co si budeme povídat - na tuhle hru je potřeba sněhu prostě hoooodně ☺. Pořádně vymrzlé jsme si udělaly čaj a mohly jsme utíkat rozmrznout domů.

Holky se o další schůzce z tréninku (na uzlování) nevykroutily. Makaly jsme a makaly! Taky to pak podle toho vypadalo. Mistryně uzlování se zúčastnily všechny světlušky a byl to boj! Výsledky byly tak těšné, že klidně mohla vyhrát každá z nich. Která nakonec měla nejrychlejší ruce??

Terezka, druhá skončila Zuzka a bronzovou získala Kamča. Velký obdiv patří také Maruše, která zvládla uzle úplně všechny, a to je teprve v první třídě!

Poslední naší lednovou aktivitou byl „kufř“ a „město, jméno, zvíře, věc.“ To je totiž záruka legrace pro všechny přítomné. Nikdy byste sami nevymysleli, jak předvést takovou tasemnici nebo třeba „pozadí“ ☺. Na to jsou světlušky expertky!

V únoru se budeme opět těšit na sníh. Doufáme, že nás počasí nezklame, chřipková epidemie se nám vyhne a my se budeme moci vydat na nějakou výpravu!

Kafka

ODDÍL VLČAT

Stejně jako v měsíci prosinci tak i v lednu jsme se museli potýkat s nepřiliš valnou účastí dětí. Například jeden týden přišli kluci všichni, což mě mile překvapilo a hlavně byla možnost zahrát si akční hru po našem městě (musím říct, že ta kluky moc bavila, protože se nechtěli zastavit ani před tmou, která již kolem půl páté Dobrušku pohltila). Ovšem poté přišlo zase jedno z horších období, kdy jsme byli dohromady tři. Myslím ale, že i tato schůzka pro ně byla dost akční, poté, co jsme si zahráli takový menší turnaj ve stolním tenise. Když jsem už myslel, že jsme z nejhoršího venku, přišel na schůzku Rychlík sám. Já jsem ale byl v tu dobu na „lyžáku“ a Gor měl stále ještě zdravotní potíže. A tak se Rychlík připojil k Mohykánům,

kteří v ten den měli také ne moc valnou docházku. Ze všech problémů jsme bravurně vybruslili a přišla poslední schůzka měsíce, na které byl již i Gor a kterou jsme podle mého dobře zakončili dění v měsíci lednu. Právě při našem posledním setkání nás kluci mile překvapili, když sami od sebe přišli a předložili nám plánec na výrobu kuše, kterou by chtěli někdy v příštích schůzkách vyrábět. Zaručili se nám, že si sami vše seženou, takže jsme na to z Gorem docela zvědaví.

Dále by určitě stálo za zmínku že přípravy na tábor 2008 v Mas-tech jsou v plném proudu. Zatím ale nemůžeme říci, v jakém stylu bude probíhat, aby byly děti ještě překvapení. Ani úplně přesné datum ještě nevíme, avšak můžeme

říct, že vše včas vyjde na povrch a že se tam určité nikdo nudit nebude.

Na příští měsíc z Gorem plánujeme nějakou menší výpravu kolem našeho města, a tak doufáme, že počasí bude lepší než v posledních dnech a že se na ní s námi vydá dost vlčat.

Na konec bych chtěl všem popřát jen to nejlepší v měsíci únoru a shánějte co nejvíce mladých vlčat, kteří se nechtějí doma nudit u počítače a raději si jít ven zahrát nějakou pěknou hru se svými vrstevníky.

Zdraví

KOULE

ODDÍL SKAUTEK

Leden. Měsíc, který značí konec dalšího roku, škoda, že ne konec školního roku. Skautky začaly tento rok velice vkusně - Tříkrálovou sbírkou, na které se podílely, dá se říct, všechny oddíly. Sbíрка na pomoc chudým a lidem v tísní se konala 1.víkend v lednu. Počasí v tento den nebylo moc přívětivé, o to však nám naše „putování“ zpříjemňovaly usměvavé tváře. A vždy nějaký ten „pestrý“ zážitek k tomu. Asi nás mají rádi i přes některé nevyčytávky v podobě „slabšího“ zpěvu či trochu ztuhlých úsměvů (ale za to vše může zima!).

Tři, dva, jedna...TÉÉÉÉÉĎ!!!- To nic, to jenom naše skautky z Dobrušky právě vyběhly ze startu na dlouhou štreku Prahou. Nebo-li na celostátní skautskou hru „Praha plná strašidel“. Tato akce se v Praze pořádá již po dobu 25 let a je velice oblíbená. Skautíci ze všech koutů celé republiky přijeli uctít tuto soutěž svou účastí. Nejedná se jen o to, mít rychlé nohy a podle vylustěné šifry, která vám napovídá, kde na vás určité strašidlo čeká, najít místo s čekajícím strašidlem, ale i jak vtipně se dají šifry luštit a nemusíte mít zrovna velké zkušenosti s morseovkami apod. Například jsme dostaly papírek

Porcelán 6. „Co by to tak mohlo být?“, ptá se Hanča a zírá na papírek, z čehož usuzuje, že je to kravina a žádná ulice Porcelán neexistuje. Poté se dozvídáme, že se jednalo o ulici Míšeňskou.. Jak primitivní. Stačí se zamyslet. Možná to bylo tím, že jsme na této akci byly poprvé a absolutně netušily, co nás čeká. Samozřejmě že jsme na minulé oddílovce procvičovaly ty nejzákeřnější luštěnky, ale tohle? Čekáme šifry a dostaneme něco na logiku...to je nespravedlnost! A to se Lenča tak snažila! Celou výpravu na 3 dny organizovala ona s pomocí skautek z Nového Města nad Metují, které si tyto tratě okolo strašidel oběhly již snad 6krát. Proto jsme jim byly vděčné, když nám vysvětlily, na co si máme dát pozor, jakou taktiku zvolit při obíhání strašidel, jaké tajenky nás nejspíš neminou. Také jim vděčíme za zajištění noclehu u pražských skautíků, kteří k mému údivu měli kolem klubovny i volně pobíhající ovce. Originální. Ve hře byl největším problémem všech družin, myslím, stihnout obejít co nejvíce strašidel - a tím víc bodů - v určitém limitu 120 minut. Pro místní skauty to bylo lehké. Věděli, kam běžet, kudy to bude nejkratší, a poté, kam k další nejvýhodnější zastávce. Co

můžeme říkat my, „vesniční lidé“ (myslím tím oproti Praze, samozřejmě), kteří se sice perfektně vyznají v mapě Orlických hor, ale teď mají hledat ty nejmenší uličky v centru Staré Prahy? To byl velký oříšek pro všechny ty, co nebydlí v takovém velkoměstě. Kdo byl vítězem v kategoriích pro ty mladší nevím, ale vím, že v naší, nejstarší kategorii, vyhráli Pražáci...Nic, co bychom nečekaly. Ale užily jsme si to jak tuto soutěž, tak poznání Prahy, neboť před začátkem hry jsme se šly projít do Národního domu na výstavu Josefa Lady a jeho povedených obrázků Mikeše apod. Dále naše prohlídka pokračovala přes Hrad. V neděli jsme se vracely domů spokojené, plné zážitků a natěšené na další ročník této pražské akce, i když s (dočasným) neúspěchem.

V následujících družinovkách je na řadě seznámit malé skautky s nováčkajdou, aby nebyly překvapené, až po nich budu chtít poznat blatouch a oni mi odpoví, že to je kopretina. Jinak výprava na měsíc únor ještě není naplánována, ale určitě nějaká bude☺!

Týna

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Měsíc leden začal pro kmen Mohykánů klasickou novoroční schůzkou, která se konala 4. ledna právě začínajícího roku 2008. Tomu odpovídal i počet Mohykánů, kteří se na ni dostavili. 8 členů + 3 vedoucí, jinými slovy plných 100 %, mluví určitě za vše. Tato sestava se skvěle hodila na hru „Na detektivy“. Členstvo se rozdělilo na dvojice 1 detektiv + 1 pašerák. Pašerák měl za úkol donést papírek na určité místo a tam ho schovat. Detektiv měl papírek najít a donést do klubovny. Bohužel kvůli rychlému západu slunce jsme stihli jenom jedno kolo. Někdy příště to snad dohrajeme.

Hned den na to, v sobotu 5.1.2008, se v rámci Charity konala Tříkrálová sbírka 2008. A protože není každý den posvácení, účast na této akci byla z řad Mohykánů více než nízká. Nicméně se TKS vydařila, peněz se vybralo dosti a vše bylo zakončeno klasickou večeří u Poláčků.

Další schůzka měla magické datum 11.1., a tak jsme ji využili k trénování a procvičování všech možných skautských i neskautských dovedností a schopností. První na programu byla naše květena česká neboli kytky. Za každou špatnou nebo žádnou odpověď, byl trest ve formě černé

tečky na ruku. A jelikož po 10 kolech vypadala většina Mohykánů, jako kdyby měla neštovice, přešli jsme na další problematiku, a tou byla Morseova abeceda. S ní si většina poradila celkem rychle, ale někdo musí být poslední. Na toho totiž čekala odměna ve formě úklidu velké klubovny. Nakonec to odnesl Radek, ale nepředbíhejme. Poslední věc, kterou jsme procvičovali, byl Západ, klasická hra Mohykánů. Do konce schůzky se v klubovně střílelo, zatýkalo a bránilo. Úderem 18. hodiny Radek uklidil klubovnu a všichni se odebrali domů.

Další týden dorazil do klubovny malý počet Mohykánů. Naštěstí, nebo spíše naneštěstí, nepřišel ani jeden vedoucí Vlčat, takže se počet členů zvětšil ze 3 Mohykánů na 3 Mohykány a 1 Vlče. I přes tento, na první pohled se zdající, malý počet se podařilo vymyslet program. Nejprve Tinek vybalil hru Fantom a začalo se hrát. Fantom unikal, detektivové se snažili, ale nakonec jim došli drožky a zůstali zaseknuti mezi stanicemi. Mezitím Weyr se mnou vymýšlel další hru. Inspiraci nám poskytl karty na způsob známé televizní hry kufr, které si někdo odložil v klubovně na okno. Další hra byla tedy jasná. Rozdělili jsme se na dvě dvojice a jednu trojici a

ve dvouminutových intervalech musel jeden ze skupiny uhodnout co nejvíce slov. Vyhrál nečekaně já a Weyr, ale hlavní bylo, že jsme se všichni bavili. Schůzku jsme zakončili 1. tradičním pokřikem a úklidem.

Poslední schůzku v měsíci lednu jsme pojali trochu sportovněji. Hned na začátku jsme vzali fotbalový míč a odebrali jsme se na hřiště za Základní školu Františka Kupky. Tam kapitáni vytvořili dvě mužstva a zápas započal. Asi tak po hodině se hřiště začalo proměňovat v blátivou arénu, a tak jsme se radši vrátili zpět do klubovny. Tam jsme uspořádali turnaj ve hře Západ. Za každého zabitého si střelec připsal jeden bod a člověk s největším počtem bodů vyhrál. A protože není důležité vyhrát, ale být první, střílelo se na potkání do všeho, co alespoň trochu jevílo známky života. Když jsme se po půl hodině všichni postříleli, uklidili jsme klubovnu a odešli do svých domovů.

A touto schůzkou skončil měsíc leden pro Mohykánský kmen.

INI OGIC

KMEN ROVERŮ A RANGERS - R&R

Leden je pryč a věřte tomu nebo ne, ani tento měsíc se v roverském kmeni neuskutečnila žádná společná akce. Pokud si teď pokládáte otázku typu „Nemají snad čas?“ či „Není u roverů chuť něco podniknout?“, dovolte mi odpovědět za vás. Chuť a v lepším případě i čas dobrušským roverům rozhodně nechybí. Obojí však bylo investováno do příprav akcí, které se uskuteční v následujících měsících, tj. v průběhu února a března.

O jaké akce že to jde? Především je to Malý velký ples, který

se uskuteční v půlce března, již teď ale můžete spolu s námi nahlédnout alespoň částečně pod pokličku jeho příprav v následujícím článku. Již za pár dní, přesně 9. února, odstartuje ve večerních hodinách Gametown – roverská hra, která sklídila loni obrovský úspěch a jejíž letošní ročník bude bezpochyby minimálně stejně kvalitní.

Poslední akcí, kterou bych rád zmínil, je výlet na hory. Jak jsem psal v minulém čísle Totemu, rádi bychom se pořádně proběhli po horách v bílé stopě, sněhové

podmínky nám však nepřejí. Ani to nás ale neodradí, proto na hřeben Orlických hor vyrazíme již první únorový víkend, a to pěšky. Absenci běžek by nám měla plně vynahradit slíbená sněhová bitva. Nezbývá než doufat, že bude dostatek „munice“ a akce se setká v našem kmeni s ohlasem doloženým patřičnou účastí.

Béna

GAMETOWN 2007

ODDÍL OLDSKAUTŮ

Oldskauti v Dobrušce?

No, to je opravdu téma, při kterém musíme zabrousit i do daleké historie. Ale začněme od přítomnosti.

V současné době se nás schází okolo dvaceti. Účast závisí na roční době a na zdravotních možnostech našich dříve narozených „oldíků“ a „olinek“. Vždyť věkový průměr je přes 70 let!

Několikrát do roka dostane čtyřicet lidiček pozvánku, a pak s radostí přivítáme každého, kdo může přijít. Často mezi nás přijde i někdo z vedení střediska a poví, co nového mezi mladými, zavzpomínáme na staré dobré skautování, oslavíme kulatá životní výročí členů. V letošním

roce bude oslavenců deset (sedmdesátiny, pětasedmdesátiny, osmdesátiny). Aspoň jednou za rok posedíme venku v přírodě, když je opravdu hezké počasí. Také se rádi účastníme celostřediskových akcí (jarní a podzimní ohně, Skautský máj v parku atd.).

A teď ta historie. Nejstarší žijící dobušský skaut, bratr Doležal –Gali-, a také sestra Ulrychová, Tomíčková, Polzerová, Chrtková a další, skautovali jako děti už před druhou světovou válkou a byli vlastně u každého junáckého „vzkříšení“ – 1945, 1968, 1989. Ostatní sedmdesátníci až osmdesátníci začali skautovat po válce v r. 1945 a křísili Junáka v roce 1968. V té době jsem skládala skautský slib také já s Maru Smo-

lovou. Už nám bylo dvacet pryč, takže jsme, obě úplně „zelené“, pomáhaly vést oddíl skautek a po roce ho převzaly. Výborná parta vedoucích ve středisku nás vzala mezi sebe a předávala nám své zkušenosti. Prožily jsme s nimi hodně legrace i tvrdé práce a hlavně pěkné bratrské a sesterské vztahy, na které se nezapomíná. Děkujeme za to všem těm, kteří už mezi námi nejsou, i těm, s kterými nám je dobře dodnes.

Zarla

BĚSTVINY 2007

POZVÁNKY

PRO VŠECHNY

Milá sestro, milý bratře, příznivče dobrušského junáka

Srdečně Tě zveme na

MALÝ VELKÝ PLES VE VÍRU BAREV

15. března 2008 od 20 hodin v Kulturním domě v Dobrušce

Těšíme se na Tvoji účast!

Rádi bychom upozornili, že ačkoliv máme lístky na ples již připraveny, v Infocentru budou k dostání až začátkem března. Do té doby si je můžete zamluvit u Pavlač – Pavlína Čiháčkové na tel. čísle 775 615575 (nejlépe sms nebo volat ve večerních hodinách). Děkujeme za pochopení.

PRO ČLENY R&R A STARŠÍ

Zkus své štěstí.

GAMETOWN

HISTORIE BUDOUCNOSTI

9.2.2008 22,00

R&R klubovna

Je Ti vrácena hodnost tajného agenta 2. kategorie a dostáváš medaili za zásluhy. V následujících týdnech se šéf odnaučil na Tebe křičet a Ty máš svou vlastní kancelář. Řešíš jenom významně důležité úkoly. Toto je jen historie. Jaká bude budoucnost?

S sebou: funkční baterku
propisovačku
2 hrací kostky (6stěn)
skleničku s víčkem
(např.: od majonézy)
KPZ

Na sobě: teplé oblečení na ven

PRO VŠECHNY REGISTROVANÉ NAD 15 LET VČ. KLUBU PŘÁTEL JUNÁKA

16. února 2008 (sobota) od 18,00
se v hlavní klubovně koná

VÝROČNÍ SCHŮZE STŘEDISKA

NA PLÁNU JE:

shrnutí dosavadní činnosti
určení plánu do budoucích měsíců
a mnoho dalšího

·
·

ROZHOVOR S ...

IVOU OLÁHOVOU

1/ V kolika letech jsi začala skautovat?

Skautovat jsem začala roku 1968, tou dobou jsem chodila do druhé třídy.

2/ Kdo nebo co tě ke skautingu přivedlo?

Byla to moje učitelka, sestra Světlíková.

3/ Kde jste se přesně tenkrát scházely?

V bývalém Svazarmu.

4/ Kde byl tvůj první tábor a jaký byl?

Můj první tábor byl v Luisině údolí a mně se moc líbil.

5/ Jaké byly tvoje začátky

jako vedoucího oddílu? Měla jsi vždy jasný cíl “náplně” schůzek/výprav/táborů?

Nezačínala jsem se žádnou představou, ale s velkou touhou se zapojit. Neměla jsem tehdy vůbec žádné představy ani zkušenosti. To vše se učím za chodu. Na tábory jsem nejezdila sama, a tak jsme se o zkušenosti s organizací a přípravou dělili. Hlavně mě to vždy moc bavilo a těšilo.

6/ Bylo nějaké dítě, které ti utkvělo z dob tvého vedoucování v hlavě?

Pamatuji si na každou sestru, která mě kdy chodila do oddílu. Každá byla něčím výjimečná. Jsem moc ráda, když se s některou potkám nebo se sama přihlásí. Na každou moc ráda

vzpomínám.

7/ Jaké byly začátky po znovuoobnovení skautingu?

Díky Meddymu byly dobré.

8/ Přeješ si ještě něco dodat/vzkázat?

Děkuju Pánubohu, že jsem měla a mám štěstí na spoluvedoucí, kteří jsou tolik chápající a tolerantní pro moje nápady a vrtochy. Hodně mně pomáhají uskutečňovat moje představy a nápady. Doufám, že to se mnou vydrží a budou s námi dál. Všem moc děkuji, protože bez nich by to člověk sám nezvládl. A velkou odměnou je radost dětí, ale i spokojenost rodičů.

ZE STARÝCH KRONIK

KRONIKA ODDÍLU SKAUTEK

Výlet 8.10.1946

V neděli o půl druhé jsme měly sraz na odpolední výlet. Když přišla s. Jindra a Dana, rozdělily jsme se na dvě družiny. Na družinu Včelek a Muchomůrek. Obě družiny dostaly dva dopisy. První jsme rozdělaly na místě a druhý jsme měly rozdělat, když bychom zabloudily a nevěděly cestu dál.

Když jsme rozdělaly první dopis, dozvěděly jsme se, že první šipka je mezi Potočkovými a Javůrkovými. Po šípkách jsme došly až k šípkovému keři, na němž byla plechovka a v ní byl ukryt dopis. Z dopisu jsme se dozvěděly kudy máme jít. Došly jsme k druhé značce, která označovala dopis. Půl hodiny jsme dopis hledaly, ale marně. Někdo nám ho asi vzal. Když jsme dopis nenašly a nevěděly, kudy kam, musely jsme otevřít dopis náhradní. V něm jsme se dozvěděly, že máme jít stále podle potoka, až přijdem na Jelčanskou silnici, kde budou udělány další značky. Brzy jsme došly na velkou louku, kde jsme našly roztrhaný dopis, který jsme měly dát dohromady, abychom věděly, kde je ukryt poklad. Dočetly jsme se, že poklad je ukryt v kořenech staré olše. Tento strom se nalézal za dvěma slepými rameny. Po dlouhém hledání jsme našly tento strom, v jehož kořenu našla Hela Hladíková poklad. Zatím jsme našly vedoucí a ty nám řekly, abychom se šly ukrýt do lesa. Protože tam druhá družina nebyla, a chtěly jsme jim udělat radost, daly jsme poklad zase na místo. Zanedlou-

ho jsme viděly družinu Včelek, která hledala poklad. Konečně jej našly a byly rády, protože si myslely, že jej našly první. Ale my jsme na zapísknutí vyběhly z lesa. Poklad byly bonbony, o něž jsme se poctivě rozdělily. Potom jsme se najedly a hrály si na zapykávanou.

Brzy jsme šly domů. Po cestě jsme hledaly houby. Potom jsme šly přímo domů.

ZAPSALA: Dana Rajnyšová

Dne 14.března 1947

Dne čtrnáctého března jsme měly oddílovou schůzku. O půl šesté hodině zahájila sestra Jindra schůzi skautským pozdravem. Dostavila se: sestry Kafkovy, Eliška, Lenka, Vilma, Eva, Blanka, Jana, Hana, Irča a sestra Hartvichová. Po přečtení zápisu a vybrání příspěvku jsme se učily signalizovat morseovku na rychlost. Postavily jsme se dvě a dvě proti sobě. První vysílala a protější chytala zprávu. Sestra Jindra nám oznámila veselou zprávu, že pojedeme na letní tábor do Tater na Slovensko, proto jsme si založily oddílové táborové šetření. Sestra Jindra se ptala na zprávy družin. První družina, to jsou Včelky, měla částečně probrané závody. Sojky nás však velice překvapily, neboť měly hotovou tajnou činnost. Přinesly s sebou též zelenáč, k němuž udělaly rámeček z korků. Vedoucí nám

dala papírek, z něhož jsme měly vylustit heslo. Zvítězila družina Včelek. Dělalý jsme z tvrdého papíru košíčky, které jsme měly doma dodělat, různě nabarvit a na příští oddílovou schůzi přinést. Při volné debatě vybírala vedoucí legitimace a přilepovala na ně kupónky. Poněvadž si legitimaci zapomněla sestra Vilma a Hartvichová bylo určeno, že ztratí každá dva body, aby si zvykly na pořádek. Písni „Nic hezčího v světě není“ byla dnešní schůzka ukončena.

ZAPSALA: Lenka Hejzlarová

Dne 28.března 1947

Tuto oddílovou radu zahájila sestra Jindra. Hlavním bodem byly střediskové závody, jež se mají konati v Dobrušce začátkem května, okrskové závody, které mají být v Opočně, a oblastní závody v Přelouči. Každá družina musí vyslati na střediskové závody nejméně jednu hlinku. Dále nám Jindra oznámila, že si máme dát do pořádku kroje a připomenula SPJ v Dobrušce, do kterého má každý člen dobrušského střediska přivést nejméně jednoho člena. Dalším bodem byla Junácká dvouletka. Každý junák a skautka musí do dvou let odpracovat 140 hodin, jak to přislíbilo vládě velitelství Junáka v Praze. Potom jsme jednaly o letním táboře, jež se má konat tentokrát až na Slovensku. Na-

konec nám bylo připomenuto, aby v sobotu 29. března jsme se zúčastnily pokud možno v největším počtu na sběr hadrů, při čemž máme příležitost si odpracovat několik hodin do Dvouletky. V osm hodin jsme ukončily tuto radu junáckým pozdravem.

ZAPSALA: Blanka Doležalová

Dne 14.ledna 1948

Oddílová schůze se konala 14.ledna 1948. Zahájila ji sestra vedoucí ve čtvrt na sedm. Každému dala úlohu. Družina Muchomůrek musí potříit výkresy v zápisnici šelakem. Družiny mezi sebou závodí ve sběru papíru. Jindra rozdávala přihlášky a sbírala 20Kčs na registraci. Helikovi uložila přinésti příště docházkovou tabulku. Rozhodli

jse se, že do zápisnice bude psát Dana a občas Lenka a kreslit Líba. Vedoucí rozdělila hlídky na závody:

1. Lenka – Líba – Eliška, 2. Jana – Dana – Helík, 3. Vilma – Lenka – Maruna, 4. Alena – Eva – Věra.

Potom jsme hrály hru: každý musil za určitou dobu napsat několik slov od písmena M. Kdo jich napsal nejvíce zvítězil. Byla to Lenka a od písmene B jich bylo několik. Proto že se sestra vedoucí stále dívala na hodinky, po hře, kterou jsme hráli s tužkou, jsme se rozešly a šly jsme domů.

ZAPSALA: Eliška Hejzlarová

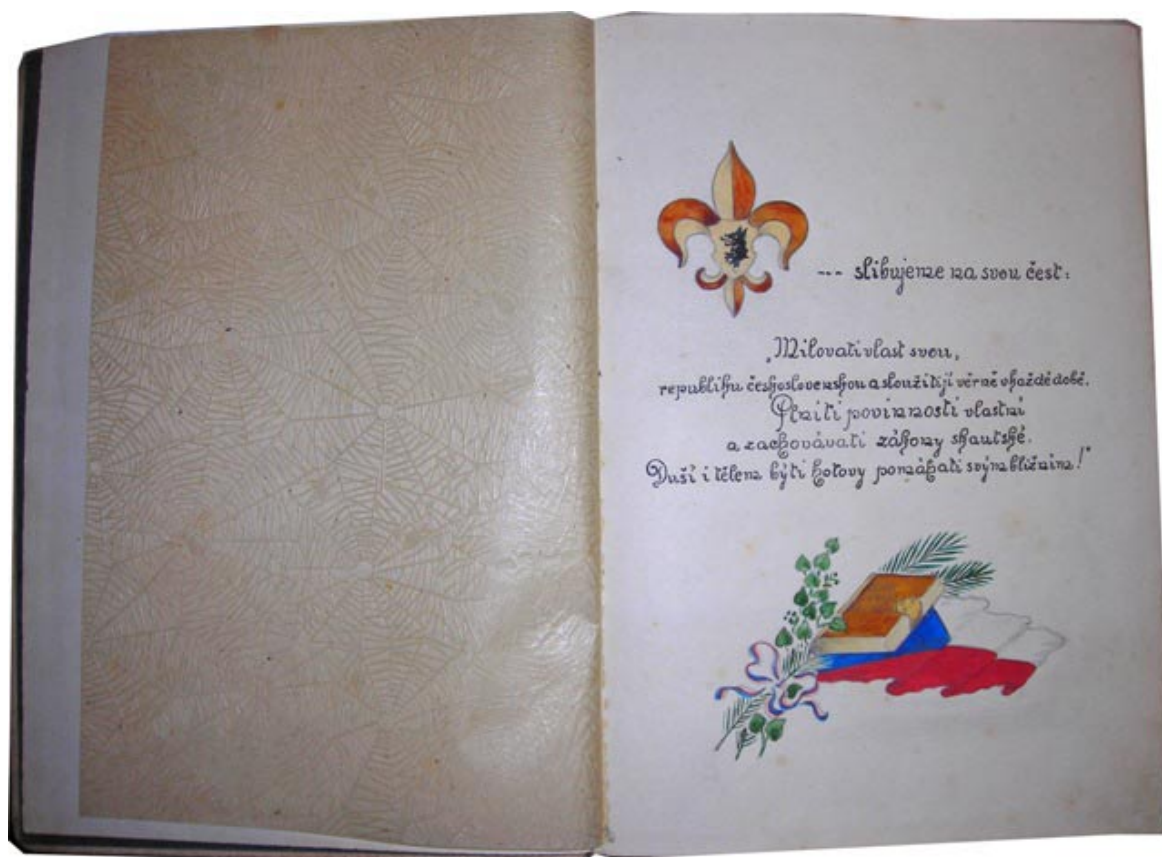

Dne 5.října 1948

Opět po čtrnácti dnech jsme se sešly o půl sedmé v oddílové

schůzi. Zahájila ji Jindra oddílovým pokřikem. Sešly jsme se mimo vedoucí tři. Byl přečten zápis z minulé schůze. Pozdě přišly sestry Hejzlarovy, Helik a Balonek. Balonek podal hlášení družiny Muchomůrek za měsíc září. Potom Vilma četla z knížky „Kdo je A. B. Svojsík?“. Zazpívaly jsme si novou písničku, kterou jsme se učily minulou schůzi. Potom jsme měli dějiny a potom se Lenka vytasila s novou písničkou, kterou jsme se hned naučily. Zpívaly jsme ještě některé písničky, a potom jsme se debatovaly o táboře. Přišla také Blanka, ale až ke konci schůze. Nakonec jsme si zahrály, a to jako světlušky. Na zajíčka, na kocoura a na myš. Skončily jsme písničkou, kterou jsme se učily a s připomínkou, že příští schůze se koná za čtrnáct dní, jsme se rozešly.

ZAPSALA: Líba Dvořáková

VÝZVA

Máte dobrý nápad týkající se Totemu a chcete se o něj s námi podělit? Nebo máte dokonce příspěvek, který chcete uveřejnit? A nebo hodně fotíte a rádi byste doplnily některé články? Rádi s vámi budeme spolupracovat! Stačí napsat na níže uvedené e-maily nebo na centrální e-mail: obeznik.totem@seznam.cz.

Těšíme se!

UZÁVĚRKA ČÍSLA ...

NEDĚLE 24.2. 2008

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ...

1.3. 2008

- rozhovor s osobností dobrušského skautingu
- podrobnosti z výroční střediskové schůze dobrušského Junáka
- článek ze Zmrzlíku 2007
- a mnoho dalšího ...

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA: Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz
Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz
Pavlína Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz
Veronika Štaffová - cga@seznam.cz

PŘISPĚLI: Kateřina Kubečková, Kateřina Fléglová, Kristýna Poláčková,
Ondřej Koláčný, Petr Lukášek, Veronika Štaffová, Petr Beneš,
Ludmila Matoušková

FOTOGRAFIE: Jiří Martinek, Kateřina Fléglová, Ondřej Němeček,
oddíl Meďátek, Jana Čihařová (Praha)

JAZYKOVÁ KOREKTURA: Veronika Štaffová, Ondřej Němeček, Petr Beneš

OBÁLKA (KRESBA): Veronika Štaffová

Za jakékoli pravopisné chyby, nepravdivé údaje apod. se omlouváme, není to naschvál!

**Neříkej, že nemůžeš, když nechceš, protože přijdou velmi brzy dny,
kdy to bude daleko horší: budeš pro změnu chtít, ale už nebudeš moci.**

Jan Werich